

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/962/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614203088
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614203088.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s.r.o., IČO: 47150513, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, zastúpeného právnym zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Alexander Kasatkin, LL.M., advokát a prokurista, proti odporkyni Márii S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v P. nad S., F. H.. XX, ktorej pobyt nie je známy, zastúpenej Gabrielom Erdélyim, pracovníkom Okresného súdu Lučenec, ako opatrovníkom, za účasti HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, IČO: 42305675, so sídlom vo Zvolene, J. Bánika č. 2009/2, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, zastúpeného JUDr. Petrom Dolným, advokátom so sídlom v Prievidzi, Matice slovenskej č. 8, o zaplatenie 387,61 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 4C/45/2014-144 zo dňa 20.08.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania (štvrtý výrok) m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania v sume 36,24 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Petra Dolného, advokáta so sídlom v Prievidzi, Matice slovenskej č. 8, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania v sume 49,98 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Petra Dolného, advokáta so sídlom v Prievidzi, Matice slovenskej č. 8, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 149,61 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 54,26 € od 10.03.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 48,56 € od 10.04.2011 do zaplatenia a vo výške 9,25 % ročne zo sumy 46,79 € od 10.05.2011 do zaplatenia všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok); zamietol návrh navrhovateľa v časti prevyšujúcej sumu 149,61 € s príslušenstvom (druhý výrok); odporkyni náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok) a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia v sume 24,66 € na účet jeho právneho zástupcu (štvrtý výrok). V odôvodnení uviedol, že odporkyňa ako právny nástupca pôvodného odporcu nezaplatila nedoplatky platieb za poskytnuté elektronické komunikačné služby poskytnuté na základe zmluvy o pripojení spolu v sume 149,61 € s príslušenstvom a preto uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uvedenú sumu s príslušenstvom. Vzhľadom na neprijateľnosť dojednania o zmluvnej pokute návrh navrhovateľa v prevyšujúcej časti zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), odporkyňa bola v konaní pomerne úspešnejšia a jej „čistý úspech“ predstavoval 24,80 % (úspech navrhovateľa 36,60 % a úspech odporkyne 61,40 %); preto okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v rozsahu 24,80 %, t.j. v sume 24,66 € (24,80 % zo sumy 99,43 €) a to za tri úkony právnych

služieb (prevzatie a príprava zastúpenia; vyjadrenie k odvolaniu a vyjadrenie k návrhu) spolu s režijnými paušálmi.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (štvrtý výrok) podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 20.10.2015 (č.l. 150-156 spisu). Navrhol zmenu rozsudku v zmysle nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Vyjadril názor, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil. Trovy vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené, pretože neboli nevyhnutne potrebné na bránenie práva. Vedľajší účastník má byť odborne pripravený na poskytovanie právnej pomoci spotrebiteľom bez potreby právneho zastúpenia. Zdôraznil, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do konania nepredstavuje žiadny prínos a spôsobuje len vynakladanie neúčelných trov právneho zastúpenia. Na vstup vedľajšieho účastníka do konania je nevyhnutný výslovný súhlas účastníka, ktorého záujmy chce v konaní podporovať, keď takýto súhlas odporkyňa neudelila. Navrhovateľ si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (štvrtý výrok) podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 28.10.2015 aj vedľajší účastník na strane odporkyne (č.l. 159-160 spisu). Navrhol zmenu rozsudku v zmysle priznania náhrady trov konania v sume 37,64 €. Vyjadril názor, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, pretože nesprávne vyhodnotil pomer úspechu a neúspechu účastníkov v konaní. Navrhovateľ sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 481,55 € s príslušenstvom, keď v priebehu konania vzal návrh čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 93,94 € s príslušenstvom; o zvyšku návrhu rozhodol okresný súd napadnutým rozsudkom. Okresný súd nezohľadnil zavinenie navrhovateľa na zastavení konania. Z hľadiska celého pôvodného predmetu konania 481,55 € úspech navrhovateľa predstavuje 31,07 % a úspech odporkyne 68,93 %, okresný súd mu teda mal priznať 37,86 % jeho trov za tri úkony právnych služieb a režijné paušály spolu v sume 99,43 €, t.j. sumu 37,64 €. Vedľajší účastník uplatnil trovy odvolacieho konania.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa ani vedľajšieho účastníka nevyjadrila.

Navrhovateľ vo vyjadrení zo dňa 06.11.2015 (č.l. 165-167 spisu) k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že vedľajší účastník nemôže podať odvolanie proti vôli účastníka, na strane ktorého vystupuje. Nie je zrejmé, či odporkyňa udelila súhlas na podanie odvolania. Vedľajší účastník nemôže vstúpiť do tzv. skráteného konania. Nie je ani zrejmé, či odporkyne udelila súhlas so samotným vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane. Na ustanovenia zabezpečujúce ochranu spotrebiteľa je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

Vedľajší účastník na strane odporkyne vo vyjadrení zo dňa 16.11.2015 (č.l. 170-174 spisu) k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že ho považuje za účelové. Poukázal na skutočnosť, že k zamietnutiu návrhu navrhovateľa v časti uplatnenej zmluvnej pokuty došlo v dôsledku jeho kvalifikovaného vyjadrenia. Povinnosť súdu prihliadať na ochranu spotrebiteľa z úradnej povinnosti ho nezabavuje práva na náhradu trov konania. Vyjadril názor, že má právo nechať sa v konaní zastupovať advokátom a trovy právneho zastúpenia boli z jeho strany vynaložené účelne. Medzi svojimi členmi nemá osoby s právnickým vzdelaním, preto z dôvodu zabezpečenia ochrany práv spotrebiteľa využíva služby splnomocneného právneho zástupcu z radov advokátov. Vedľajší účastník uplatnil trovy odvolacieho konania.

Vyjadrenia k odvolaniam doručil okresný súd právnym zástupcom účastníkov konania na vedomie.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (štvrtý výrok) podľa ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

Podľa § 220 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014), do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 prvá a druhá veta O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

Odvolať navrhovateľa nie je dôvodné; odvolať vedľajšieho účastníka na strane odporkyne je v plnom rozsahu dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči pôvodnému odporcovi domáhal zaplata sumy 481,55 € s príslušenstvom z titulu dlžnej odplaty za poskytnuté elektronické komunikačné služby a zmluvnej pokuty podľa zmluvy o pripojení; návrh doručil okresnému súdu dňa 03.03.2014; navrhovateľ navrhol rozhodnúť vo veci platobným rozkazom. Okresný súd platobný rozkaz nevydal. Navrhovateľ vzal písomným podaním zo dňa 10.04.2014 návrh späť v časti o zaplata sumy 93,94 € s príslušenstvom, na základe čoho okresný súd konanie v tejto časti zastavil uznesením zo dňa 26.11.2014. Po začatí konania pôvodný odporca dňa 05.04.2014 zomrel a po skončení konania o dedičstve sp. zn. 9D/183/2014 okresný súd v konaní pokračoval s odporkyňou ako jeho právnou nástupkyňou. V priebehu konania doručil dňa 22.07.2014 vedľajší účastník okresnému súdu písomné podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporkyne; oznámenie o vstupe okresný súd doručil navrhovateľovi a odporkyňi (resp. jej opatrovníkovi). Navrhovateľ podal návrh na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva vedľajšieho účastníka na strane odporkyne; vedľajší účastník sa k návrhu vyjadril; okresný súd uznesením zo dňa 16.03.2015 v spojení s uznesením odvolacieho súdu zo dňa 30.04.2015 uvedený návrh navrhovateľa zamietol. Vedľajší účastník doručil dňa 15.07.2015 okresnému súdu vyjadrenie k návrhu navrhovateľa, v ktorom podrobne argumentoval k neprijateľnosti uplatnenej zmluvnej pokuty. Následne okresný súd dňa 20.08.2015 vyhlásil napadnutý rozsudok.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázku, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Zo spisu je zrejmé, že vedľajší účastník vstúpil do konania pred 31.12.2014.

Od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z. účinným od 01.01.2015 sa v ustanovení § 93 ods. 3 O.s.p. za prvú vetu vložila nová druhá veta, ktorá znie: "Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada."; predmetný zákon v tejto súvislosti nezakotvil žiadne prechodné ustanovenia, v zmysle ustálených procesných zásad sa preto v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; súčasne v zmysle zásady zákazu retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov a legitímne očakávania, ktoré nastali podľa právneho stavu účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné späť vyžadovať splnenie podmienok zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou účinná do 31.12.2014 nevyžadovala.

Ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014) upravovalo spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi do konania, resp. akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania sú v zmysle citovaného ustanovenia spojené s okamihom

doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania predstavuje procesný úkon, ktorého účinky súd posudzuje podľa právnej úpravy účinnej v čase uskutočnenia takéhoto úkonu; žiadne z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 nevyžadovalo výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane tak, ako na to poukazoval navrhovateľ v odvolaní, keď zjavne nesprávnym spôsobom vykladá uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013; Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2014 umožňuje konajúcemu súdu rozhodovať o prípustnosti vedľajšieho účastníctva len na návrh (§ 93 ods. 3 posledná veta v znení účinnom do 31.12.2014), čo znamená, že prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013). Preto pokiaľ v prejednávanej veci vedľajší účastník doručil oznámenie o svojom vstupe do konania na strane odporkyne a táto po doručení oznámenia o tomto vstupe výslovne nevyjadrila svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na svojej strane, argumentácia navrhovateľa ohľadne neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania z hľadiska právnej úpravy účinnej až od 01.01.2015 nemôže byť dôvodný. Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnostiam.

Z citovaného ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Okresný súd v posudzovanej veci o trovách konania síce rozhodol správne podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ale podľa zistenia odvolacieho súdu nesprávne určil pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania vo vzťahu k predmetu konania a výsledku konania, pretože pri rozhodovaní nezohľadnil zavinenie navrhovateľa na zastavení konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. (a to čiastočným späťvzatím návrhu v časti o zaplatenie sumy 93,94 € s príslušenstvom). V prejednávanej veci okresný súd v dôsledku čiastočného späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľa zastavil konania v časti o zaplatenie sumy 93,94 € s príslušenstvom, vyhovel návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie odplaty za poskytnuté elektronické

komunikačné služby v sume 149,61 € s príslušenstvom a jeho návrh v časti o zaplatenie časti zmluvnej pokuty v sume 238,- € s príslušenstvom zamietol. Späťvzatím návrhu navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania; procesné zavinenie na zastavení konania sa pri rozhodovaní o trovách konania prejaví rovnako ako neúspech. Aplikáciou ustanovení § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. vzniklo navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v časti o zaplatenie sumy 149,61 € s príslušenstvom a v časti o zaplatenie sumy 331,94 € (93,94 € plus 238,- €) s príslušenstvom odporkyni; miera úspechu u navrhovateľa predstavuje 31,07 % a u odporkyne 68,93 %, čo v konečnom dôsledku znamená, že odporkyňa bola v konaní pomerne úspešnejšia v rozsahu 37,86 %, a preto má v tomto rozsahu proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania, ktoré počas konania vynaložila; v rovnakom rozsahu vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne (vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 22.07.2014, t.j. pred rozhodnutím o čiastočnom zastavení konania uznesením zo dňa 26.11.2014).

Nakoľko na základe uvedeného výsledku konania vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania odporkyni, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Ako bolo uvedené vyššie, zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vzhľadom na to, že vyjadrenie vo veci podané vedľajším účastníkom na strane odporkyne viedlo v konečnom dôsledku k zamietnutiu časti uplatnenej sumy, jeho náklady vynaložené na právnu pomoc považoval aj odvolací súd za vynaložené účelne. Okolnosť, že na absolútnu neplatnosť neprijateľnej zmluvnej podmienky musí prihliadať súd z úradnej povinnosti nie je pre posúdenie dôvodnosti a účelnosti obrany vedľajšieho účastníka na strane odporkyne relevantná, a to už len z dôvodu, že v prejednávanej veci došlo k posudzovaniu prijateľnosti navrhovateľom uplatňovanej zmluvnej pokuty práve na návrh vedľajšieho účastníka, ktorý neprijateľnosť zmluvného dojednanja, od ktorého navrhovateľ odvodzoval svoj nárok, v rámci ochrany práv spotrebiteľa uplatňoval.

V prejednávanej veci preto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne v konaní pred okresným súdom vzniklo právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnych služieb (pri určovaní základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bolo potrebné vychádzať zo sumy peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týkala v čase začatia poskytovania právnej služby) - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 28,22 € spolu s režijným paušálom v sume 8,39 €, 2. vyjadrenie k návrhu navrhovateľa v sume 28,22 € spolu s režijným paušálom v sume 8,39 € a 3. vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa proti uzneseniu o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania v sume 14,11 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013, pretože nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej; vzhľadom na predmet odvolania predstavovala odmena za jeden úkon právnej služby sumu 28,22 € a to podľa § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013) spolu s režijným paušálom v sume 8,39 €, spolu trovy konania vedľajšieho účastníka v sume 70,55 €, z ktorých 37,86 % predstavuje sumu 36,24 €, ktorú je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu. V čase poskytnutia právnych služieb bol predmet konania 387,61 €, pretože k čiastočnému zastaveniu konania došlo už uznesením zo dňa 26.11.2014. Okresný súd dôvodne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, len nesprávne určil ich výšku.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní konkrétne namietal, že vedľajší účastník musí byť sám schopný zo svojej podstaty poskytovať právnu pomoc, v tomto smere odvolací súd poukazuje na vyššie uvedenú argumentáciu o práve vedľajšieho účastníka dať sa v občianskom súdnom konaní zastúpiť zástupcom z radov advokátov (právo na právnu pomoc), z ktorého vyplýva aj právo na náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vzhľadom na to, že argumentácia vznesená vedľajším účastníkom na strane odporkyne viedla v konečnom dôsledku k čiastočnému zamietnutiu návrhu, jeho náklady vynaložené na právnu pomoc považoval aj odvolací súd za vynaložené účelne. Na podanie odvolania proti výroku rozsudku okresného súdu o trovách konania vedľajšieho účastníka (štvrtý výrok), vedľajší účastník na strane odporkyne nepotrebuje súhlas hlavného účastníka (odporkyne); vedľajší účastník má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké práva a povinnosti ako účastník, teda i právo na náhradu trov konania (za splnenia zákonných predpokladov) a v prípade ich nepriznania (resp. nepriznania v plnej výške), aj právo

podat' odvolanie proti tomuto rozhodnutiu z dôvodu, že vyznelo v jeho neprospech; ani táto odvolacia argumentácia navrhovateľa preto nebola dôvodná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 O.s.p. zmenil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Vedľajší účastník na strane odporkyne mal v odvolacom konaní len nepatrný neúspech (domáhal sa zmeny rozhodnutia a priznania náhrady trov konania v sume 37,64 € a odvolací súd mu priznal trovy v sume 36,24 €) a uplatnil si trovy odvolacieho konania v sume 49,98 €, ktoré však nesprávne vyčíslil. Po zastavení konania v časti istiny 93,94 € s príslušenstvom uznesením okresného súdu zo dňa 26.11.2014 zostala predmetom konania istina v sume 387,61 € s príslušenstvom. Uplatnenú náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd korigoval tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania v sume 45,- €, ktoré pozostávajú z dvoch úkonov právnych služieb - 1. podanie odvolania v sume 14,11 € spolu s režijným paušálom v sume 8,39 € a 2. vyjadrenie k odvolaniu v sume 14,11 € spolu s režijným paušálom v sume 8,39 € (odmena v obidvoch prípadoch znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013, pretože nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej ani vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu vo veci samej; vzhľadom na predmet odvolania predstavovala odmena za jeden úkon právnej služby sumu 28,22 € a to podľa § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013); spolu trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka v sume 45,- €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne; vedľajší účastník požiadal o zaplatenie náhrady trov konania na účet vedený vo M. banka, a.s. pobočka zahraničnej banky, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX.
Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné